

Jonas Krikštytojas Naujajame testamente pasirodo net anksčiau už patį Jėzų Kristų, eina pirmiau Jo, nešdamas tikėjimo Mesijų idėją, pamokslaudamas žmonėms apie Jį, tą, kuris dar tik ateis, ir atversdamas pagonis į katalikybę, krikštydamas juos. Jis ateina iš dykumų, kur ilgus metus gyveno vienas, valgydamas tik skėrius ir laukinį medų, apsirekęs kupranugario vilnos rūbu ir neturėdamas daugiau jokių materialių turtų, todėl katalikų tradicijoje yra laikomas askezės idealu. Visa tai atsispindi projekte „Tikėk.“, kur Jonas Krikštytojas vaizduojamas susitaršiusiais plaukais ir barzda, basas, asketiškais drabužiais, apsirengęs tik kupranugario odos apdaru, surištu odiniu diržu, ir užsimetęs kupranugario vilną per petį, vienoje rankoje laikantis ploną nendrinį kryžių, o kitoje – medaus korį. Šie daiktai yra laikomi Jono Krikštytojo atributais, simboliais, ikonografiniais ženklais, išskiriančiais jį iš kitų Biblijos veikėjų, todėl suteikia atpažįstamumą, suvokimą, kas vaizduojama.

Meninei išraiškai ir estetiniam išpildymui pastiprinti pasitelktas vėjo gūσιο motyvas, kuris leidžia suteikti skulptūrai dinamikos, panaudojant vėlyje plazdančio apdaro vaizdinį. Iš skirtingų rakursų žvelgiant šis apdaras gali priminti ir abstrakčius sparnus, su kuriais Jonas Krikštytojas buvo vaizduojamas Bizantijos dailėje, ir ugnies liepsną, kurią galima metaforiškai interpretuoti, kaip tikėjimo ugnį, kurios neužpučia net stiprūs vėjai.

Architektūriškai skulptūra yra orientuota į Vytauto gatvę ir į Šv. Jono Krikštytojo bažnyčią.

Skulptūrinė plastika parinkta natūralistinė, visiems suprantama, kur realistiškai vaizduojama statiška kūno anatomija kontrastuoja su grubesne besiplaistančio, dinamiško apdaro faktūra. Medžiaga – bronz.

950

950

1700

*matmenys duoti milimetrais

